

Geen brood meer

Frank Pollet en Eric Bouwens

Geen brood meer

Nabil is met mama en papa op de camping.

Ze hebben geen brood meer.

Nabil moet naar de bakker.

Papa legt de weg uit: 'Bij de ingang van de camping ga

je naar rechts. Dan de tweede straat rechts. Bij de pomp

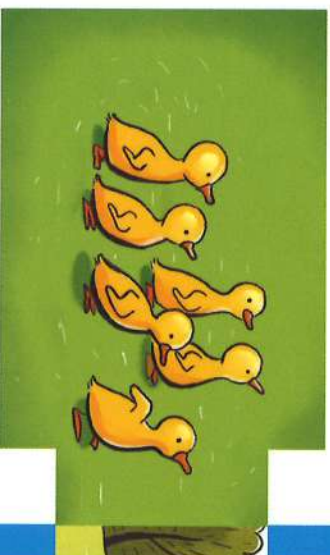
in het dorp ga je de straat rechts omhoog. Daar in het

tweede straatje rechts, is de bakkerij.'

Even later, bij de pomp, twijfelt Nabil.

Moet hij nu de straat links

in? Of rechts?

BIB-BOX

Bingel

Haal meer uit dit boek!
Ga snel naar bingel.be.

www.vanin.be

VAN IN

a Sanoma company

BIB-BOX

ook op **Bingel**

'Nabil, kom eens hier!'
Het is vakantie en mooi weer.
Nabil is met mama en papa op camping
Boomgaard in Valberg.
Hij voetbalt en speelt in de speeltuin.
'Is het al tijd om te eten, papa?'
'Nee jongen, we hebben geen brood
meer.'
Nabil weet het meteen: hij moet naar de
bakker.

'Je weet waar de bakker is?'
Nabil knikt zijn hoofd er bijna af.
'Ik leg het je toch nog eens uit.
Bij de ingang van de camping ga je naar
rechts en dan neem je de tweede straat
rechts.'
Nabil knikt weer.
'Bij de pomp in het dorp ga je de straat
rechts omhoog.'
Opnieuw knikt Nabil.
'Daar ga je het tweede straatje rechts in,
en daar is de bakkerij aan de linkerkant.'

Bij de slagboom aan de ingang
van de camping kijkt Nabil goed uit.
Hij wandelt naar rechts.
Dat heeft zijn papa zo gezegd.
De mensen in Valberg zijn vriendelijk,
vindt hij.
De meesten zeggen gedag.
Soms wuift een fietser naar hem.
Nabil zwaait dan terug.
Al snel komt hij bij een zijstraat.
Moet hij nu die straat in?

Op de camping leest papa de krant.
Mama leest een boek.
Ze legt het boek neer en zucht.
'Man, ik vind het geen goed idee om
Nabil alleen naar de winkel te laten gaan.'
Papa kijkt op van zijn krant.
'Waarom vind je dat geen goed idee?'
Mama zucht weer: 'Hij is toch nog heel
jong. Ik vind het gevaarlijk.'
Vindt hij zijn weg wel, denk je?'

Nabil ziet in de verte een pleintje.
Er staan veel auto's geparkeerd.
'Dat is het dorpsplein', zegt hij hardop.
Een man heeft het gehoord.
Hij zegt: 'Dat is juist, jongen!'
Nabil lacht.
Hij is op de goede weg.
Nog een paar straatjes en hij is bij de
bakker.
Mama en papa zullen trots op hem zijn.
Maar moet hij nu links, of moet hij nu
rechts?

Op de camping leest papa nog steeds de
krant.

Weer legt mama haar boek weg en zucht.

'Man, hoe lang zou Nabil nu al weg zijn?

Dat zal toch wel al een half uur zijn.

Is dat niet heel lang?

De bakker is toch niet zo ver?'

Papa kijkt boven zijn bril.

Hij glimlacht en zegt: 'Schat, je bent veel

te bezorgd.'

Op het dorpsplein staan mooie huizen.

Nabil kijkt zijn ogen uit.

Veel huizen zijn oud.

Dat ziet Nabil zo.

Op het plein is ook veel groen.

Struiken en kleine bomen wiegen in de
wind.

Tussen de bomen hangen draden.

Aan die draden waaien kleine vlaggen.

Nabil vindt het mooi.

Dan ziet Nabil de pomp staan.

Hier moet ik rechts, denkt hij.

Of was het links?

Mama is gestopt met lezen.
Ze staat recht en gaat naar de tent.
Maar voordat ze bij de tent is, draait ze
zich weer om.
'Ik vind dat we zelf ook naar de bakker
moeten gaan.'
Papa schudt het hoofd.
'Ik probeer te lezen,' zegt hij. 'Maar dat
lukt niet als jij me almaar stoort.
Nabil is een grote jongen.
Hij kan best zijn plan trekken.'

Nabil denkt: papa heeft gezegd
dat ik hier de tweede straat rechts in
moet.
Als ik goed geluisterd heb, ben ik vlak
bij de bakker.
Als ik nu de tweede straat rechts insla,
dan moet ik de winkel zien.
Even later staat Nabil in de bakkerij.
'Wil je een bruin of een wit brood?'
Nabil weet het niet meer, dus kiest hij
zelf maar.
Met een bruin brood in een zak gaat hij
weer de straat op.

'Ga nu toch eens zitten', zegt papa.
Mama loopt al een tijdje heen en weer.
Af en toe zucht ze diep en luid.
'Onze Nabil is nu al bijna een uur weg.
Hij is vast verdwaald en in paniek.
Misschien staat hij wel ergens te huilen.
We moeten hem gaan zoeken.'
Papa haalt zijn schouders op.
'Schat, er is geen probleem. Nabil loopt
heus niet verloren!'

Nabil loopt het ene straatje in en het andere straatje weer uit.
Wanneer hij vlak naast een beek loopt, ziet hij aan de overkant een eend.
Nabil komt dichterbij.
De eend heeft zes kleintjes, die achter haar aan lopen.
Nabil steekt de straat over.
De eend komt naar hem toe en de kleintjes volgen haar.
'Dag eendjes', zegt Nabil. 'Hebben jullie honger? Ik heb veel brood in deze zak!'

'Ik houd het niet meer uit', zeurt mama.
'Je mag zeggen wat je wilt, maar ik
neem de fiets en ga Nabil zoeken!'
Papa kijkt hoe laat het is.
'Schat, hij is nog geen uur weg. Nog vijf
minuten. Als Nabil er dan niet is, ga ik
zelf zoeken.'
'We hadden hem beter een gsm mee
gegeven', zucht mama.
Ze heeft tranen in de ogen.
'Ik denk dat hij in paniek is', snikt ze.
Papa geeft mama zijn zakdoek.

'Hebben jullie genoeg gehad?' vraagt
Nabil.
De eendjes kwaken luid.
Wanneer Nabil de straat oversteekt,
willen ze hem volgen.
'Let op, er komt een auto aan!' roept
Nabil.
Hij gaat midden op de straat staan en
houdt zijn armen gespreid.
De auto stopt en de eendjes steken over.
Wanneer Nabil de volgende straat
inslaat, lopen de eendjes achter hem
aan.

'Nog een minuut', zucht mama.
'Ja ja', zegt papa. 'Ik haal mijn fiets en ga hem zoeken.
Neem jij mijn gsm? Dan kan ik je bellen wanneer ik hem vind. Bel jij me wanneer hij hier is?'

Af en toe kijkt Nabil achter zich.
De eendjes volgen hem nu al een hele tijd.
'Kennen jullie de weg naar de camping?' vraagt hij.
Mama eend komt naast hem lopen.
Het is alsof ze wil zeggen: ik weet waar je moet zijn.
Hier herkent Nabil de straten.
Hij is vlak bij de camping.
'We moeten nu naar links', zegt hij en hij stapt de straat in.
De eendjes volgen hem nog steeds.

Wanneer Nabil vlakbij de slagboom van de camping is, ziet hij een fietser op hem af komen.
'Papa!' roept hij.
'Nabil, je bent er! Je mama is ongerust!' zegt papa.
'Waarom?' vraagt de jongen.
'Je bent lang weg, vindt ze. En je bent niet alleen, zie ik', zegt papa terwijl hij naar de eendjes wijst.

Over auteur **Frank Pollet**

Vroeger gaf Frank Pollet les. Nu is hij een schrijver.

Woorden zijn voor hem dus héél belangrijk. Soms gebruikt hij die woorden om iets te zeggen tegen zijn vrouw. Zij heet Moniek Vermeulen en schrijft ook kinderboeken. Soms zegt Frank ook iets tegen Victor en Henri (hun ezels). En tegen Alice, Elisabeth, Hanne en José (kippen).

En tegen Emiel en Edward (cavia's met zeer lang haar). Maar de meeste van Franks woorden komen in boeken terecht.

In 2015 werd zijn boek 'Een nieuwe thuis voor Treesje' bekroond met de tweede Prijs van de Kinder- en Jeugdjury Vlaanderen. In datzelfde jaar werd 'Want een ezel is een voorbeeldig mens!' bekroond met de Inclusieve Griffel.

Weetjes

Frank houdt erg veel van zijn vrouw Moniek. Samen wonen ze in een stalen huis in een klein straatje in het dorp Puyvelde.

Frank kan niet zonder muziek. Tijdens het schrijven luistert hij naar muziek van Kari Bremnes, Rebekka Bakken, Leigh Nash ...

Wil je nog meer weten? Surf dan naar www.frankpollet.be

Anderen boeken van Frank in Bib-Box:

◆ Ezels! ■ Het pijstool

Nabil komt aan bij de tent.

'Dag mama!'

'Dag Nabil!'

Mama pakt Nabil vast en geeft hem een dikke zoen.

'Ik ben zo blij dat je er bent.'

Dan wijst mama naar de eend en de kleintjes.

'Wat is dat?'

'Die zijn me gevolgd', lacht Nabil.

'Leuk', zegt mama. 'Maar waar is het brood?'

Nabil kijkt naar de eendjes en fluistert:

'Op!'